

Credința și fapta

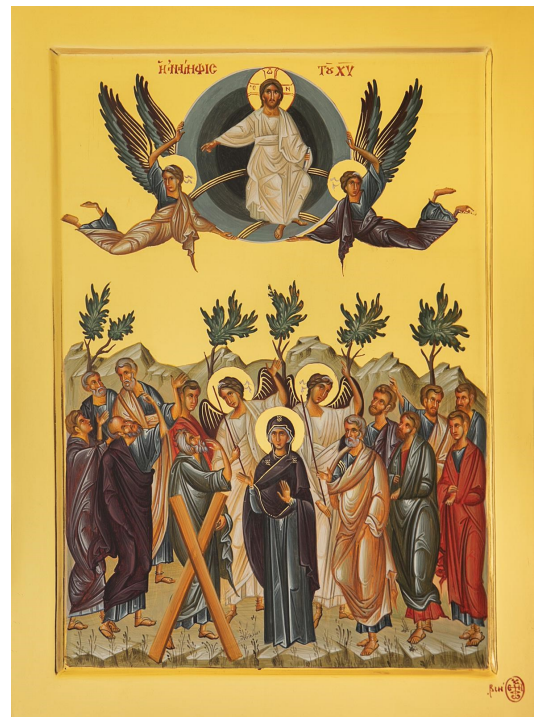
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Paști

**Evangelhia Duminicii
a șasea după Paști
Vindecarea orbului din naștere
Ev. Ioan 9, 1-38**

Joi, 28 mai: **Înălțarea Domnului**

În vremea aceea, trecând Iisus, a văzut pe un om orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziua, lucrările Celui Care M-a trimis pe Mine; căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului. Apoi i-a zis: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului, *care se tâlcuiește: trimis*. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. Deci îi ziceau: Cum și s-au deschis ochii? Acela a răspuns: Omul Care Se numește Iisus a făcut tină, a uns ochii mei și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. Zis-au lui: Unde este Acela? Și el a zis: Nu știu. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii. Deci, iarăși îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd. Însă unii dintre farisei ziceau: Acest Om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei. Au zis, deci, orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că și-a deschis ochii? Iar el a zis că Proroc este. Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum? Au răspuns, însă, părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; dar cum vede el acum, noi nu știm; sau Cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă; va vorbi singur despre sine. Acestea le-au spus părinții lui pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii pusese acum la cale ca, dacă cineva va mărturiși că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: Este în vârstă; întrebați-l pe el. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul acesta este păcătos. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu că, fiind orb, acum văd. Deci i-au zis: Ce și-a făcut? Cum și-a deschis ochii? Le-a răspuns: V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui? Și l-au ocărât și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a vorbit cu Moise, dar pe Acesta nu-L știm de unde este. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în această stă minunea: că voi nu știți de unde este, iar El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar, dacă este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. A auzit Iisus că l-au dat afară și, găsindu-l, l-a întrebat: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Cel ce vorbește cu tine, Acela este. Iar el a grăit: Cred, Doamne! și s-a închinat Lui.

* *Ne mai salutăm cu "Hristos a înviat!" până Miercuri, 27 mai, când este sărbătorită Odovania praznicului Învierii Domnului. Odată cu săvârșirea Slujbei Vecerniei din această zi, ne vom saluta cu "Hristos S-a înălțat!" până sâmbătă, 6 iunie, la Slujba Vecerniei pentru Pogorârea Duhului Sfânt.*

* *Iar când a sosit vremea Înălțării, împlinind cuvintele Prorocilor (Cf. Zaharia 14, 4) Mântuitorul i-a dus cu Sine pe Muntele Măslinilor (numit în grecește Eleon) și le-a grăit lor despre propovăduirea Lui până la marginea lumii, precum și despre viitoarea Lui Împărăție, cea necuprinsă cu mintea, deoarece vedea că și ei vor să-L întrebe despre cele ce trebuiau să facă. Și de față fiind acolo și Maica Sa, a trimis înaintea lor îngeri, ca să le arate înălțarea la cer. Și, pe când ei priveau, un nor L-a ridicat din mijlocul lor, purtându-L în sus.*

Prima duminică după starea de urgență - Cronică în imagini -

În biserici s-a oficiat prima liturghie duminicală cu

participarea credincioșilor. Preoții și enoriașii s-au regăsit cu emoție și bucurie după încetarea stării de urgență. Și Biserica

Toma Cozma și-a pregătit curtea cu semne care marcau distanța de siguranță sanitară, cu multe flori care au fost plantate în cadrul acțiunii de ecologizare organizată săptămâna trecută.

Cronicar, foto: Valentin Burlacu

Cuvânt arhieresc de folos duhovnicesc

„Biserica, în adevăratul ei sens, este alcătuită din Hristos-Domnul, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Sfinții Îngeri, toți sfinții, toți creștinii ortodocși care au plecat la Domnul și noi cei care suntem în viață, slujitori ai sfințelor altare dar și creștinii mireni de aici și de pretutindeni (..) Biserica nu este tribunal, Biserica este spital. Chiar dacă în Biserică și despre Biserică vorbim că este un loc în care omul vine și-și recunoaște păcatul și primește canon pentru cele rele pe care le-a săvârșit, cu toate acestea Biserica este, înainte de loc de judecată a păcatelor, loc de tămăduire. În Biserică vorbim în primul rând despre răni, despre tămăduire, despre Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, vorbim și mărturisim despre medicamentul nemuririi - Sfânta și Dumnezeiasca Împărtășanie.

Să dea Domnul să ne întoarcem cât mai devreme la Sfânta Biserică, la Sfânta și Dumnezeiasca Împărtășanie, pe care să o primim după modalitatea pe care Biserica ne-a obișnuit de foarte multă vreme. Nu se cuvine, conjunctural și în raport de anumite situații, mai grave sau mai puțin grave, să schimbăm rânduielile noastre în Biserică, pentru că dacă schimbăm ceva acum, ne pregătim ulterior să schimbăm ceva mai mare. De aceea, e bine să fim puternic înrădăcinați în respectarea rânduielilor pe care le-am moștenit de la sfinții noștri înaintași, ca și cei care vin după noi să primească aceleași lucruri, aceeași modalitate de a viețui în Biserica lui Hristos”.

IPS Părinte Mitropolit Teofan
Fragment din cuvântul de
învățătură rostit după citirea
Evangheliei din Duminica a cincea
după Paști (a Samarinencei), prima
duminică după încheierea perioadei
de urgență

Arhiepiscopul Pimen, chip al monahului ascetic și al ierarhului jertfelnic

Ierarhul s-a născut în 25 august 1929, în localitatea Greabănu, județul Buzău, la botez primind numele Vasile.

A urmat cursurile medii ale Liceului din Râmnicu Sărat; între 1948 și 1951 a studiat la Semi-narul monahal de la mănăstirea Neamț, ca frate de mănăstire, absolvind în 1951; la 10 martie 1951 a fost tuns în monahism, primind numele Pimen, iar la 29 iunie același an a fost hirotonit ierodiacon.

În anul școlar 1951-1952, a fost numit profesor pen-tru ciclul al II-lea în cadrul Școlilor mănăs-tirești de la Neamț și Secu, apoi, pedagog la Seminarul Teologic de la mănăstirea Neamț (1952-1953); între

1953 și 1957 a urmat Institutul Teologic Universitar din București, unde a obținut licența cu lucrarea: Personalitatea Fericitului Augustin oglindită în confesiunile sale.

A fost hirotonit ieromonah în anul 1957. În perioada 10 octombrie 1976 – 1 ianuarie 1977 a urmat cursurile de limba germană la Universita-tea din Köln. Bun slujitor și gospodar, a fost numit iconom și apoi stareț al mănăstirii Putna (1957-1961).

Apoi, a împlinit diferite ascultări: preot duhovnic la mănăstirea Văratec (1961-1962), preot la mănăstirea Durău (1962-1964), muzeograf la mănăstirea Putna (1964-1974); între timp a fost hirotesit protosinghel (1966) și arhiman-drit (1975); între 1974 și 1978 a fost stareț la Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava.

De la 1 februarie 1978, a slujit la Reprezentanta Patriarhiei Române din Ierusalim. Între anii 1979 și 1982 a fost exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor. La recomandarea Arhiepiscopului și Mitropo-litului Moldovei, Teoctist Arăpașu, pe 10 ianuarie 1982 a fost ales episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, cu titlul de Sucevea-nul și hirotonit la 24 iunie, 1982.

În urma reînființării Arhiepiscopiei Sucevei, pe 24 ianuarie 1991, a fost ales Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților și instalat la Suceava pe 3 martie 1991.

Pe lângă fructuoasa activitate misionar-pastorală și administrativ gospodărească a publicat și diverse studii, îndeosebi cu privire la iconogra-fia bisericească, dar și articole, cronici, recenzii în Mitropoliă Moldovei și Sucevei sau Candela (de la Suceava); a făcut parte din delegații care au reprezentat Biserica noastră în străinătate.

În anii de arhipăstorire a Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, IPS Pimen a avut multiple realizări. Printre acestea se numără redeschiderea unor sfinte lăcașuri care au fost închise în perioada comunistă, cum ar fi Mănăstirea Voroneț și Mănăstirea Humorului, mănăstiri deschise la câteva zile după ce a ajuns arhipăstor al acestor ținuturi. Pe lângă aceste două mănăstiri a ctitorit, a fost alături de cei care au dorit să ctitorească biserici, mănăstiri și schituri. Dacă atunci când a venit IPS Pimen erau în jur de zece mănăstiri și schituri, astăzi sunt peste 35 de mănăstiri și schituri în această arhiepiscopie.

Din anul 1991, când a fost numit Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, IPS Pimen a întreprins și o bogată activitate culturală. Cu binecuvântarea IPS Sale au fost publicate numeroase cărți, broșuri și tipărituri, adresate în special credincioșilor de rând. Unele dintre acestea au fost scrise chiar de către IPS Arhiepiscop Pimen. Dintre cărțile tipărite în Arhiepiscopie amintim: "Din cărți adunate și la copii iarăși date", "Carte de învățătură și îndrumare ortodoxă", "Viața și activitatea Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți", "Necazurile în viața creștinului", "Acatistul și slujba Sf. Voievod Ștefan cel Mare", "Carte de religie", "Povățuiri pentru spovedanie", "Din pagini de altădată", "Adevăruri mântuitoare". În această carte, IPS Pimen urmărește explicarea unor învățături controversate, a unor texte controversate din Sf. Scriptură.

Tot cu binecuvântarea IPS Pimen s-a tipărit "Tipicul Sf. Sava", apoi foarte multe monografii cu mănăstirile Putna, Moldovița, Sucevița, Voroneț, Dragomirna, Humor, Probota. Au fost tipărite cărți de rugăciune, care au fost date la copiii de clasa I, la începutul fiecărui an școlar.

De asemenea, IPS Pimen a fost preocupat de problemele sociale din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, încurajând înființarea a numeroase cămine și așezăminte speciale pentru cei nevoiași. Astfel, a fost construit Căminul de

bătrâni "Sf. Ioan cel Nou de la Suceava". Căminul de bătrâni de la Bogdănești, de la Gros, de la Sihăstria Putnei și de la Mănăstirea "Sf. Dimitrie", de la Vatra Dornei.

Arhiepiscopul Pimen al Sucevei și Rădăuților a fost distins cu Ordinul Național "Pentru Merit" în grad de Mare Cruce (2000) de către Președintele României, Emil Constantinescu.

În Mesajul transmis de către Sinodul ... Se evidențiază faptul că Părintele Arhiepiscop Pimen "a slujit cu toată ființa sa această binecuvântată Eparhie, valorificând și întreaga sa experiența de viață începută în perioada interbelică, continuată în timpul războiului și apoi în timpul regimului comunist. În ultimii 30 de ani a ostenit cu răvnă în slujirea de Arhiepiscop, impunându-se nu atât prin autoritatea funcției și prin mecanisme de ordin instituțional, ci prin trăirea sa duhovnicească, prin felul său direct de a fi și de a se exprima, prin firescul raportării la Dumnezeu și la oameni.

Era impresionantă dragostea sa față de Țară, față de Istorie, față de Putna Sfântului Voievod Ștefan cel Mare. Durerea pe care o purta mereu în inimă avea forma acelei hărți în care România cuprinde și Moldova de dincolo de Prut.

Era dedicat până la a se neglija pe sine lucrării de sprijinire a celor aflați în suferință și, în mod special, a bătrânilor. De-a lungul anilor, a putut fi văzut lucrând alături de muncitori pe șantier la căminul de bătrâni al Arhiepiscopiei cu aceeași firească atitudine pe care o avea apoi slujind, predicând, prezidând ședințe administrative. Era atitudinea omului convins că orice lucrare din Biserică este importantă și că lui Hristos Domnul slujim în primul rând în fața Sfintei Mese, dar și aplecându-ne asupra picioarelor celor mai năpăstuiți dintre pămanteni.

IPS Pimen va rămâne în memoria contemporanilor și prin neobosita sa strădanie pentru redobândirea bunurilor bisericești confiscate, lucrare ce nu a putut fi împlinită până la capăt, ceea ce a cauzat multă mâhnire venerabilului Arhiepiscop.

Prin slujirea sa, IPS Pimen a fost una dintre vocile puternice ale Bisericii din ultimele decenii. A fost colaborator apropiat al Patriarhilor Iustin și Teoctist, dar și frate mai în vârstă și un sprijin al ierarhilor din Moldova ultimilor 30 de ani. Era iubit de preoți, de călugări, de poporul dreptcredincios. Pe 4 martie 1991, la Suceava, în ziua întronizării sale ca Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, IPS Pimen exclama, fericit că a revenit în Bucovina: „M-am întors acasă!”. Despărțindu-se vremelnice de noi, avem încredințarea că, înfațișându-se Dumnezeului Celui în Treime Preaslăvit, va rosti aceleași cuvinte, dar cu o desăvârșită bucurie: „M-am întors Acasă!”.

Îndemnăm, în aceste zile, a înălța cu toții rugăciuni pentru ca sufletul IPS Pimen să fie primit în Împărăția neînserată a lui Dumnezeu. De va fi săvârșit, ca orice om, păcate în această viață, avem nădejde că ele au fost șterse prin milostivire dumnezeiască, totodată având încredințarea că s-a adăugat, în Ceruri, un rugător pentru bunul mers al Bisericii Ortodoxe Române, pentru întărirea în credință și în fapte bune a clerului și credincioșilor din Moldova”.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Un înger a plecat acasă

Suntem alături de familia Miruna și Cristian Ștefan, prieteni și colaboratori dragi ai parohiei noastre, la acest ceas de grea suferință. **Dumnezeu să îl numere în ceata îngerilor pe pruncul Gabriel, iar familiei sa îi dăruiască putere și mângâiere sufletească!**

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com,
Vasilica Onofrei

*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan
Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

*Grafică: Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac,
Maria Morteci, Andrei Morteci, Simona Angheluță etc.

*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Maria Sobaru, Delia Angheluță, Simona
Angheluță etc.

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații,
dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim
donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la
Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:
Biserica Toma Cozma

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

CUVÂNT DE FOLOS:

Despre bucurie, de la Părintele Arsenie Papacioc:

*Speranța este stâlpul care susține
lumea." (Pliniu cel Bătrân)
„Strigătul Speranței” - linogravură
realizată de Parascheva Matciac*

Eu recomand o stare
de veselie interioară,
lăuntrică, din inimă, o stare
ce înseamnă rugăciune
neîncetată. O stare de veselie
adevărată, degajată de
problemele vieții, de
problemele cărărilor vieții,
ale unuia și ale altuia. O stare
de veselie, cu orice chip.
Dacă-i întristare, se clocesc
ouăle diavolului.

Recomand tuturor
fiilor mei duhovnicești o
stare de permanentă veselie
duhovnicească.

Dacă îți creează
starea aceasta de agitație, de
tristețe, își face cuib
satana și-și clocește ouăle;
nu mai poți iubi, nu mai
poți vedea cu
perspicacitate nițel în
viitor, cu rațiunea pe care

ți-a dat-o Dumnezeu, nu mai poți, pentru că tu ești trist.
Adică nu ești în stare de nimic. E o stare drăcească foarte
greu de suportat. Când sunteți triști, gândiți-vă la lucrul ăsta:
Stai, că este ceva drac aici! Și nu acceptați.

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

***Duminică, 24 mai,**

- ora 8.00, Utrenia,

- ora 10.00, Sfânta Liturghie,

- ora 12.00, Pomenirile pentru ctitori, precum
și pentru toți cei răposați

- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

***Miercuri, 27 mai,**

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

***Joi, 28 mai, Înălțarea Domnului (Ziua
Eroilor)**

- ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie,

- ora 12.00, Procesiune la Monumentul
Eroilor, Pomenirile pentru eroii neamului,
pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați

***Vineri, 29 mai,**

- ora 18.00, Slujba Acatistului Pogorării
Duhului Sfânt și Agheasma Mică, cu rugăciuni
de mulțumire și cerere, precum și dezlegări și
rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de
citirea pomelnicele care se poartă la biserica
noastră

***Sâmbătă, 30 mai, întru cinstirea Sfinților
ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M.
Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în
biserica spre închinare**

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii,
Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Puteți direcționa 3,5% din
impozitul pe venitul dvs. pentru

**lucrările și activitățile pe care le
susține PAROHIA "TOMA
COZMA".**

Alte detalii despre acțiunile **umanitare**
și **culturale** pe site-ul parohiei
www.parohiatomacozma.ro

Formularele cu datele bisericii
sunt disponibile pe site-ul parohiei:

www.parohiatomacozma.ro.

Vă mulțumim !